

Zur ersten Missionsreise ausgesandt

¹Es waren aber zu Antiochien in der Gemeinde Propheten und Lehrer, nämlich Barnabas und Simon, genannt Niger, und Luzius von Kyrene und Manahan, der mit dem Vierfürsten Herodes erzogen war, und Saulus.²Als sie aber dem HERRN dienten und fasteten, sprach der Heilige Geist: Sondert mir aus Barnabas und Saulus zu dem Werk, dazu ich sie berufen habe.³Da fasteten sie und beteten und legten die Hände auf sie und ließen sie gehen.

Saulus und Barnabas auf Zypern

⁴Nachdem sie ausgesandt waren vom Heiligen Geist, kamen sie nach Seleucia, und von da fuhren sie mit dem Schiff nach Zypern.⁵Und als sie in die Stadt Salamis kamen, verkündigten sie das Wort Gottes in den Synagogen der Juden; sie hatten aber auch Johannes als Diener bei sich.⁶Und als sie die Insel bis zu der Stadt Paphos durchzogen hatten, fanden sie einen Zauberer und falschen Propheten, einen Juden, der hieß Bar—Jesus;⁷ der war bei dem Statthalter Sergius Paulus, einem verständigen Mann. Dieser rief Barnabas und Saulus zu sich und begehrte, das Wort Gottes zu hören.⁸Da widerstand ihnen der Zauberer Elymas, denn so wird sein Name übersetzt, und versuchte den Statthalter vom Glauben abzuhalten.

⁹Saulus aber, der auch Paulus heißt, voll Heiligen Geistes, sah ihn an¹⁰ und sprach: Oh, du Sohn des Teufels, voll aller List und aller Bosheit, und Feind aller Gerechtigkeit, hörst du nicht auf, die geraden Wege des HERRN zu verkehren?¹¹und nun siehe, die Hand des

¹وَكَانَ فِي أَنْطَاكِيَّةَ فِي الْكَنِيسَةِ هُنَاكَ أَنْبِيَاءُ وَمُعَلِّمُونَ، بَرْتَابَا وَسِيمِعَانُ، الَّذِي يُدْعَى نِيحَرَ، وَلُوكْيُوسُ الْقَبْرَوَانِيُّ وَمَتَايُنُ، الَّذِي تَرَبَّى مَعَ هِيرُودُسَ رَئِيسِ الرُّبْعِ، وَسَاوُلُ. ²وَبَيْنَمَا هُم يَخْدُمُونَ الرَّبَّ وَيَصُومُونَ قَالَ الرُّوحُ الْقُدُسُ: أَفْرِزُوا لِي بَرْتَابَا وَسَاوُلَ لِلْعَمَلِ الَّذِي دَعَوْتُهُمَا إِلَيْهِ. ³قَضَاوَمَا جَبَنَدِ وَصَلُوا وَوَصَعُوا عَلَيْهِمَا الْيَادِي، ثُمَّ أَطْلَقُوهُمَا.

شاوول وبرنابا في قبرس

⁴فَهَذَا إِنْ أُرْسِلَا مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ انْحَدَرَا إِلَى سَلُوكِيَّةَ وَمِنْ هُنَاكَ سَافَرَا فِي الْبَحْرِ إِلَى قَبْرَسَ. ⁵وَلَمَّا صَارَا فِي سَلَامِيسَ تَادَبَا بِكَلِمَةِ اللَّهِ فِي مَجَامِعِ الْيَهُودِ، وَكَانَ مَعَهُمَا يُوَحَّا حَادِمًا. ⁶وَلَمَّا اخْتَارَا الْخَزِيرَةَ إِلَى بَاوُوسَ وَجَدَا رَجُلًا سَاحِرًا، نَبِيًّا كَذَابًا يَهُودِيًّا، اسْمُهُ بَارِيسُوعُ، كَانَ مَعَ الْوَالِي، سَرِجِيُوسَ بُولِسَ، وَهُوَ رَجُلٌ فَهِيمٌ، فَهَذَا دَعَا بَرْتَابَا وَسَاوُلَ وَالتَّمَسَ أَنْ يَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ. ⁸فَقَاوَمَهُمَا عَلِيمُ السَّاحِرِ، لِأَنَّ هَكَذَا يُتْرَجَمُ اسْمُهُ، طَالِبًا أَنْ يُفْسِدَ الْوَالِيَّ عَنِ الْإِيمَانِ.

⁹وَأَمَّا سَاوُلُ، الَّذِي هُوَ بُولِسُ أَيْضًا، فَامْتَلَأَ مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَسَخَّصَ إِلَيْهِ ¹⁰وَقَالَ: أَيُّهَا الْمُمْتَلِئُ كُلِّ غَيْثٍ وَكُلِّ حُبَيْثٍ، يَا ابْنَ إِبْلِيسَ، يَا عَدُوَّ كُلِّ بَرٍّ، أَلَا تَرَاهُ تُفْسِدُ سُبُلَ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمَةَ؟ ¹¹فَلَا تَرَى هُوَذَا يَدُ الرَّبِّ عَلَيْكَ فَتَكُونُ أَعْمَى لَا تُبْصِرُ السَّمْسَ إِلَى حِينٍ. فِيمَا الْحَالِ سَقَطَ عَلَيْهِ صَبَابٌ وَظَلَمَةٌ فَجَعَلَ يَدُورُ مُتَمِيسًا مَنْ يَتَّوَدُّهُ يَدِيهِ. ¹²قَالُوا لِي جَبَنَدِ، لَمَّا رَأَى مَا جَرَى، آمَنَ مُنْذِهِنَا مِنْ تَعْلِيمِ الرَّبِّ.

شاوول الذي أصبح اسمه بولس عند اليهود في

أنطاكية ببسيدته

¹³ثُمَّ أَفْلَحَ مِنْ بَاوُوسَ، بُولِسُ وَمَنْ مَعَهُ، وَأَتَوْا إِلَى بَرَجَةَ بَمَفِيلِيَّةَ. وَأَمَّا يُوَحَّا فَقَارَقَهُمْ وَرَجَعَ إِلَى أَوْرُسَلِيمَ. ¹⁴وَأَمَّا هُمُ فَجَاؤُوا مِنْ بَرَجَةَ وَأَتَوْا إِلَى أَنْطَاكِيَّةَ بِبَسِيدَتِهِ وَدَخَلُوا الْمَجْمَعَ يَوْمَ السَّبْتِ وَجَلَسُوا. ¹⁵وَبَعْدَ قِرَاءَةِ التَّامُوسِ وَالْأَنْبِيَاءِ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ رُؤَسَاءُ الْمَجْمَعِ قَائِلِينَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، إِنْ كَانَتْ عِنْدَكُمْ كَلِمَةٌ وَعَطِ لِلشَّعْبِ فَقُولُوا. ¹⁶فَقَامَ بُولِسُ وَأَشَارَ يَدِيهِ وَقَالَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِسْرَائِيلِيُّونَ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ اللَّهَ، اسْمَعُوا. ¹⁷إِنَّهُ شَعِبَ إِسْرَائِيلَ هَذَا اخْتَارَ آبَاءَنَا وَرَفَعَ الشَّعْبَ فِي الْعُرْبَةِ فِي أَرْضِ مِصْرَ، وَبِذِرَاعٍ مُرْتَفِعَةٍ أَخْرَجَهُمْ مِنْهَا. ¹⁸وَنَحْوُ مَدَّةِ

اُرْبَعِينَ سَنَةً اِحْتَمَلَ عَوَائِدُهُمْ فِي الْبَرِّيَّةِ. ¹⁹ ثُمَّ اَهْلَكَ سَعَدَ
 اَمَمٌ فِي اَرْضِ كَنْعَانَ وَقَسَمَ لَهُمْ اَرْضَهُمْ بِالْفُرْعَةِ. ²⁰ وَبَعَدَ
 ذَلِكَ فِي تَحْوِ اُرْبَعِيَّةٍ وَخَمْسِينَ سَنَةً اَعْطَاهُمْ قُضَاةً
 حَتَّى ضَمُوِيْلَ النَّبِيِّ. ²¹ وَمِنْ تَمَّ طَلَبُوا مَلِكًا، فَاَعْطَاهُمُ
 اللّهُ سَاوِلَ بْنَ قَيْسٍ، رَجُلًا مِنْ سَيْطِ يَنْبَامِيْنَ، اُرْبَعِينَ
 سَنَةً. ²² ثُمَّ عَزَلَهُ وَاَقَامَ لَهُمْ دَاوُدَ مَلِكًا الَّذِي شَهِدَ لَهُ اَيْضًا
 اِذْ قَالَ: "وَجَدْتُ دَاوُدَ بْنَ يَسَّى رَجُلًا حَسَبَ قَلْبِي الَّذِي
 سَيَصْنَعُ كُلَّ مَشِيئَتِي". ²³ مِنْ تَسَلَّ هَذَا، حَسَبَ الْوَعْدِ،
 اَقَامَ اللّهُ لِاسْرَائِيْلَ مُخْلِصًا يَسُوْعَ، ²⁴ اِذْ سَبَقَ يُوْحَنَّا فَكَّرَرَ
 قَبْلَ مَجِيئِهِ بِمَعْمُوْدِيَّةِ النَّوْبَةِ لِجَمِيْعِ شَعْبِ
 اِسْرَائِيْلَ. ²⁵ وَلَمَّا صَارَ يُوْحَنَّا يُكْمَلُ سَعْبُهُ جَعَلَ يَهْوَى: مَنْ
 تَطْتُوْنَ اَتِي اَنَا؟ لَسْتُ اَنَا اِيَّاهُ، لَكِنْ هُوَذَا بَايَ بَعْدِي
 الَّذِي لَسْتُ مُسْتَحَقًّا اَنْ اُخَلَّ جِذَاءَ قَدَمَيْهِ. ²⁶
 اِيَّاهُ الرَّجَالُ الْاِحْوَةُ، بَنِي جِنْسِ اِبْرَاهِيْمَ، وَالَّذِيْنَ يَنْبِكُمُ
 يَتَّقُوْنَ اللّهُ، اِلَيْكُمْ اُرْسِلْتُ كَلِمَةً هَذَا الْخَلَّاصِ. ²⁷ لِأَنَّ
 السَّاكِنِيْنَ فِي اُوْرُشَلِيْمَ وَرُؤَسَاءَهُمْ لَمْ يَعْرِفُوْا هَذَا،
 وَاَقْوَالُ الْاَنْبِيَاءِ الَّتِي تُفْرَأُ كُلُّ سَبْتٍ تَمِّمُوْهَا اِذْ حَكَمُوْا
 عَلَيْهِ. ²⁸ وَمَعَ اَنْهُمْ لَمْ يَجِدُوْا عِلَّةً وَاِجْدَةً لِلْمَوْتِ طَلَبُوا مِنْ
 يِبِلَاطُسَ اَنْ يُقْتَلَ. ²⁹ وَلَمَّا تَمَّمُوْا كُلَّ مَا كُتِبَ عَنْهُ اَنْزَلُوْهُ
 عَنِ الْحَسْبَةِ وَوَضَعُوْهُ فِي قَبْرِ. ³⁰ وَلَكِنَّ اللّهُ اَقَامَهُ مِنْ
 الْاَمْوَاتِ، ³¹ وَظَهَرَ اَبَامًا كَثِيْرَةً لِلَّذِيْنَ صَعِدُوْا مَعَهُ مِنْ
 الْجَلِيْلِ اِلَى اُوْرُشَلِيْمَ، الَّذِيْنَ هُمْ شُهُوْدُهُ عِنْدَ
 الشَّعْبِ. ³² وَتَحْنُ تُبَشِّرُكُمْ بِالْمَوْعِدِ الَّذِي صَارَ لِاَبَائِنَا. ³³ اِنَّ
 اللّهُ قَدْ اَكْمَلَ هَذَا لَنَا تَحْنُ، اَوْلَادَهُمْ، اِذْ اَقَامَ يَسُوْعَ كَمَا
 هُوَ مَكْتُوْبٌ اَيْضًا فِي الْمَرْمُورِ الثَّانِي: "اَنْتَ اَيْبِي، اَنَا
 الْيَوْمَ وَلَدْتُكَ". ³⁴ اِنَّهُ اَقَامَهُ مِنَ الْاَمْوَاتِ غَيْرَ غَيْبٍ اَنْ يَعُوْدَ
 اَيْضًا اِلَى فَسَادٍ فَهَكَذَا قَالَ: "اَيْبِي سَاعَطِيْكُمْ مَرَّاجِمَ
 دَاوُدَ الصَّادِقَةَ". ³⁵ وَلِذَلِكَ قَالَ اَيْضًا فِي مَرْمُورٍ اٰخَرَ: "لَنْ
 تَدَعَ قُدُوْسَكَ يَرَى فَسَادًا". ³⁶ لِأَنَّ دَاوُدَ، بَعْدَ مَا حَدَمَ جِلْبَهُ
 بِمَشُوْرَةِ اللّهِ، رَقَدَ وَاَنْصَمَ اِلَى اَتَايِهِ وَرَأَى فَسَادًا. ³⁷ وَاَمَّا
 الَّذِي اَقَامَهُ اللّهُ فَلَمْ يَرِ فَسَادًا. ³⁸ فَلْيَكُنْ مَعْلُوْمًا عِنْدَكُمْ،
 اِيَّاهُ الرَّجَالُ الْاِحْوَةُ، اَنَّهُ يَهْدَا بُنَادَى لَكُمْ يَعْفِرَانِ
 الْخَطَايَا، ³⁹ وَيَهْدَا يَبْتَرِرُ كُلُّ مَنْ يُؤْمِنُ مِنْ كُلِّ مَا لَمْ
 يَهْدِرُوْا اَنْ تَبْتَرِرُوْا مِنْهُ بِتَامُوْسِ مُوسَى. ⁴⁰ فَاَنْظُرُوْا لِنَلَّا
 بَايَ عَلَيْكُمْ مَا قِيْلَ فِي الْاَنْبِيَاءِ: ⁴¹ "اَنْظُرُوْا، اِيَّاهُ
 الْمُتَهَابُوْنَ، وَتَعَجَّبُوْا وَاَهْلِكُوْا لِاَيْبِي عَمَلًا اَعْمَلَ فِي
 اَيَّامِكُمْ، عَمَلًا لَا يُصَدَّقُوْنَ اِنْ اَحْبَرَكُمْ اَحَدٌ بِهِ". ⁴²
 وَبَعْدَمَا حَرَجَ الْيَهُودُ مِنَ الْمَجْمَعِ جَعَلَ الْاَمَمُ يَطْلُبُوْنَ

HERRN kommt über dich, und du sollst blind sein und die Sonne eine Zeitlang nicht sehen! Und sogleich fiel auf ihn Dunkelheit und Finsternis, und er ging umher und suchte jemanden, der ihn an der Hand führte. ¹² Als der Statthalter sah, was geschehen war, glaubte er und wunderte sich über die Lehre des HERRN.

Paulus und Barnabas in Antiochia Pisidien

¹³ Paulus aber und die um ihn waren, fuhren von Paphos ab und kamen nach Perge in Pamphylien. Johannes aber trennte sich von ihnen und zog wieder nach Jerusalem. ¹⁴ Sie aber zogen von Perge weiter und kamen nach Antiochia in Pisidien und gingen in die Synagoge am Sabbat und setzten sich. ¹⁵ Nach der Lesung des Gesetzes und der Propheten aber sandten die Vorsteher der Synagoge zu ihnen und ließen ihnen sagen: Liebe Brüder, wollt ihr ein Wort der Ermahnung an das Volk richten, so redet.

¹⁶ Da stand Paulus auf und winkte mit der Hand und sprach: Ihr Männer von Israel und die ihr Gott fürchtet, höret zu! ¹⁷ Der Gott dieses Volkes Israel hat erwählt unsere Väter und erhöht das Volk, als sie Fremdlinge waren im Lande Ägypten, und mit erhobenem Arm führte er sie von dort heraus. ¹⁸ Und vierzig Jahre lang erduldet er sie in der Wüste, ¹⁹ und vertilgte sieben Völker in dem Land Kanaan und verteilte deren Land unter sie mit dem Los. ²⁰ Danach gab er ihnen Richter vierhundert und fünfzig Jahre lang bis zu dem Propheten Samuel. ²¹ Und von da an baten sie um einen König; und Gott gab ihnen Saul, den Sohn des Kisch, einen

إِلَيْهِمَا أَنْ يُكَلِّمَاهُمْ بِهَذَا الْكَلَامِ فِي السَّبْتِ الْقَادِمِ. ⁴³ وَلَمَّا
 أَنْفَضَتِ الْجَمَاعَةُ تَبِعَ كَثِيرُونَ مِنَ الْيَهُودِ وَالذُّخَلَاءِ
 الْمُتَعَبِّدِينَ بُولُسَ وَبَرْتَابَا اللَّذَيْنِ كَانَا يُكَلِّمَانِهِمْ وَيُبَغْتَانِهِمْ
 أَنْ يَتَّبِعُوا فِي نِعْمَةِ اللَّهِ. ⁴⁴ وَفِي السَّبْتِ التَّالِيِ اجْتَمَعَتْ
 كُلُّ الْمَدِينَةِ بِقُرْبٍ لِيَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ. ⁴⁵ فَلَمَّا رَأَى الْيَهُودُ
 الْجُمُوعَ امْتَلَأُوا غَيْرَةً وَجَعَلُوا يُقَاوِمُونَ مَا قَالَهُ بُولُسُ
 مُتَأَقِصِينَ وَمُجَدِّفِينَ. ⁴⁶ فَجَاهَرَ بُولُسُ وَبَرْتَابَا وَقَالَا: كَانَ
 يَجِبُ أَنْ نُكَلِّمُوا أَنْتُمْ أَوَّلًا بِكَلِمَةِ اللَّهِ وَلَكِنْ إِذْ دَفَعْتُمُوهَا
 عَنكُمْ وَحَكَمْتُمْ أَنْتُمْ غَيْرَ مُسْتَجِيبِينَ لِلْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ هُوَذَا
 تَتَوَجَّهَ إِلَى الْأَمَمِ. ⁴⁷ لِأَنَّ هَكَذَا أَوْصَانَا الرَّبُّ: "قَدْ أَقَمْتُكَ
 نُورًا لِلْأَمَمِ لِتَكُونَ أَنْتَ خَلَاصًا إِلَى أَقْصَى الْأَرْضِ". ⁴⁸ فَلَمَّا
 سَمِعَ الْأَمَمُ ذَلِكَ كَانُوا يَفْرَحُونَ وَيُجَدِّدُونَ كَلِمَةَ الرَّبِّ،
 وَأَمَرَ جَمِيعَ الَّذِينَ كَانُوا مُعَيَّنِينَ لِلْحَيَاةِ
 الْأَبَدِيَّةِ. ⁴⁹ وَأَنْتَسَرَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ فِي كُلِّ الْكُورَةِ. ⁵⁰ وَلَكِنَّ
 الْيَهُودَ حَرَّكُوا النِّسَاءَ الْمُتَعَبِّدَاتِ الشَّرِيفَاتِ وَوُجُوهَ
 الْمَدِينَةِ وَأَتَارُوا اصْطِهَادًا عَلَى بُولُسَ وَبَرْتَابَا وَأَخْرَجُوهُمَا
 مِنْ نُحُومِهِمْ. ⁵¹ أَمَّا هُمَا فَتَقَصَّا عُتَارَ أُرْجُلَهُمَا عَلَيْهِمْ وَأَتَيَا
 إِلَى إِيفُويَّةِ. ⁵² وَأَمَّا التَّلَامِيذُ فَكَانُوا يَمْتَلِنُونَ مِنَ الْفَرَحِ
 وَالرُّوحِ الْقُدُسِ.

Mann aus dem Stamm Benjamin, vierzig Jahre lang. ²² Und nachdem er diesen verstoßen hatte, erweckte er ihnen David zum König, von dem er bezeugte: "Ich habe gefunden David, den Sohn Jesses, einen Mann nach meinem Herzen, der soll meinen ganzen Willen tun." ²³ Aus dessen Geschlecht hat Gott, wie er verheißen hat, Jesus kommen lassen, als Retter für das Volk Israel, ²⁴ nachdem Johannes vor dessen Auftritt dem ganzen Volk Israel die Taufe der Buße gepredigt hatte. ²⁵ Als aber Johannes seinen Lauf vollendete, sprach er: "Ich bin nicht der, für den ihr mich haltet; aber siehe, er kommt nach mir, dessen ich nicht wert bin, die Schuhe von seinen Füßen zu lösen."

²⁶ Ihr Männer, liebe Brüder, ihr Söhne aus dem Geschlecht Abrahams und ihr, die unter euch Gott fürchten, euch ist das Wort dieses Heils gesandt. ²⁷ Denn die in Jerusalem wohnen und ihre Oberen haben, weil sie diesen nicht erkannten, die Stimme der Propheten, die an jedem Sabbat gelesen werden, mit ihrem Urteil erfüllt. ²⁸ Und obwohl sie keine Ursache an ihm fanden, das den Tod verdient hätte, baten sie doch Pilatus, ihn zu töten. ²⁹ Und als sie alles vollendet hatten, was von ihm geschrieben ist, nahmen sie ihn von dem Holz und legten ihn in ein Grab. ³⁰ Aber Gott hat ihn auferweckt von den Toten; ³¹ und er ist erschienen viele Tage denen, die mit ihm von Galiläa hinauf nach Jerusalem gegangen waren, die jetzt seine Zeugen an das Volk sind. ³² Und wir verkündigen euch die Verheißung, die zu unseren Vätern geschehen ist, ³³ dass Gott sie uns, ihren Kindern, erfüllt hat, indem er Jesus

auferweckte; wie denn im zweiten Psalm geschrieben steht: "Du bist mein Sohn, heute habe ich dich gezeugt."³⁴ Dass er ihn aber von den Toten auferweckt hat und nicht der Verwesung überlassen wollte, hat er so gesagt: "Wahrlich, ich will euch die Gnade, die David verheißen ist, geben."³⁵ Darum spricht er auch an einem anderen Ort: "Du wirst nicht zugeben, dass dein Heiliger die Verwesung sehe."³⁶ Denn als David nach dem Willen Gottes seinem Geschlecht gedient hatte, ist er entschlafen und wurde zu seinen Vätern versammelt und hat die Verwesung gesehen.³⁷ Den aber Gott auferweckt hat, der hat die Verwesung nicht gesehen.³⁸ So sei euch nun kund, liebe Brüder, dass euch durch ihn Vergebung der Sünden verkündigt wird; und wovon ihr durch das Gesetz Mose nicht gerecht werden konntet, erlangt durch diesen jeder,³⁹ der an ihn glaubt, die Rechtfertigung.⁴⁰ Seht nun zu, dass über euch nicht komme, was in den Propheten gesagt ist:⁴¹ "Seht, ihr Verächter, und wundert euch und werdet zunichte! Denn ich tue ein Werk zu euren Zeiten, welches ihr nicht glauben werdet, wenn es euch jemand erzählt."

⁴² Nachdem aber die Juden aus der Synagoge hinausgegangen waren, baten die Heiden, dass sie am nächsten Sabbat ihnen nochmals diese Botschaft verkündigen sollen.⁴³ Und als die Gemeinde der Synagoge auseinanderging, folgten viele Juden und gottesfürchtige Judengenossen Paulus und Barnabas. Diese sprachen mit ihnen und ermahnten sie, in der Gnade Gottes zu bleiben.⁴⁴ Am folgenden Sabbat aber kam fast die ganze

Acts 13

Stadt zusammen, um das Wort Gottes zu hören.⁴⁵ Als aber die Juden die Menschenmenge sahen, wurden sie voll Neid und widersprachen dem, was Paulus sagte, widerstanden und lästerten.⁴⁶ Paulus aber und Barnabas sprachen frei und offen: Euch musste zuerst das Wort Gottes gesagt werden; da ihr es aber von euch stoßt und euch selbst nicht des ewigen Lebens für würdig haltet, siehe, so wenden wir uns zu den Heiden.⁴⁷ Denn so hat uns der HERR geboten: "Ich habe dich den Heiden zum Licht gesetzt, dass du das Heil seist bis an das Ende der Erde."⁴⁸ Da es aber die Heiden hörten, wurden sie froh und priesen das Wort des HERRN und wurden gläubig, so viele ihrer zum ewigen Leben bestimmt waren.⁴⁹ Und das Wort des HERRN breitete sich aus in der ganzen Gegend.⁵⁰ Aber die Juden hetzten die gottesfürchtigen und angesehenen Frauen und die Oberen der Stadt auf, zettelten eine Verfolgung gegen Paulus und Barnabas an und vertrieben sie aus ihrem Gebiet.⁵¹ Sie aber schüttelten den Staub von ihren Füßen über sie und kamen nach Ikonion.⁵² Die Jünger aber wurden voll Freude und Heiligen Geistes.